

Bd. Magheru, nr. 20, 010334 București
tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80
e-mail: marketing@nottara.ro
Casa de bilete: 021 317 41 01

Dosar de prezentare

Sala George Constantin

Prima reprezentație: 22 februarie 2017

Iubirea la oameni

de Dmitri BOGOSLAVSKI

Traducerea: Raluca Rădulescu

Distribuția:

Kolia – Dani Popescu

Liuska, soția lui – Ada Navrot

Olga Borisovna, mama ei – Anca Bejenaru

Serghei – Ion Grosu

Lidia Fiodorovna, mama lui – Anda Caropol

Ivan – Sorin Cociș

Nastia, soția lui – Sorina Ștefănescu

Ciubasov – Vlad Trifaș

Olga, iubita lui – Carmen Lopăzan

Mașka, vânzătoare – Carmen Florescu

Regia: Evghenia Berkovici

Scenografia: Ksenia Sorokina

Muzica: Vlad Trifaș

Asistența de regie: Adela Bițică

Regizor tehnic: Anca Varga

Sufleur: Raluca Jugănar

Durata: 2h 10 min (cu pauză)

O producție a Teatrului *Nottara*

Piesa *Iubirea la oameni* face parte din antologia pieselor prezentate în Secțiunea „Spectacole-lectură” din cadrul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu (selecție de Claudia Domnicar, 2015).

SINOPSIS:

Într-o comunitate rurală, tradițională, dintr-un sat tipic, în care nimic extraordinar care să disturbe ritmul monoton al vieții nu pare a fi posibil, iubirea, ura, afecțiunea și violența capătă forme extreme, de o intensitate năucitoare, care va schimba pentru totdeauna destinul sătenilor.

Povestea din *Iubirea la oameni* de Dmitri Bogoslavski se centrează pe viața a trei personaje, legate între ele cu un fir pe care numai moartea îl poate dezlega. Liuska este măritată cu Kolea, un bărbat violent și alcoolic, iar Serghei, polițistul satului, îndrăgostit de Liuska de mulți ani, încearcă să își recâștige dragostea pierdută, atunci când aude că soțul Liuskăi a dispărut. Un loc în care, în mod obișnuit, nu se întâmplă nimic – oamenii sunt adesea abrutizați de o viață dură, muncită, bărbații sunt violenți, iar femeile devin victime tăcute – ajunge să ascundă drame nebănuite. Până unde te poți lăsa purtat de furie și care sunt consecințele? Ce mai înseamnă iubirea într-un mediu care modelează relațiile după suflul brutal, ascuțit al vieții trăite fără un dram de frumos, în sărăcie? Poți scăpa nemutilat într-o societate în care violența este norma? Acestea sunt câteva dintre întrebările pe care le suscită spectacolul regizat de Evghenia Berkovici.

O dramă în care autorul și-a propus să exploreze diferite tipuri de dragoste, de la cea domoală până la cea care mătură totul în calea ei, *Iubirea la oameni* este nu doar un tablou al unei societăți rurale, în care totul se trăiește la alte intensități, ci și o reflectare a comportamentelor umane ce devin disproporționate, prevestind o tragedie, atunci când oamenii sunt puși în situații-limită.

EXTRASE DIN TEXT:

Serghei: Ciudată mai e iubirea la oameni! Dac-aș fi fost pasăre, dădeam din aripi, îmi arătam penele și gata! Pe când la noi, oamenii, trebuie ba să te gândești, ba să ghicești, ba dracu' mai știe ce să mai faci.

[...] Iar liniște... peste tot liniște. În jur, înăuntru, în cap, în piept... e o liniște de-ți țiuie urechile, e apăsătoare... Și golul e apăsător, auzi? Apăsător. Și zăpada. Peste tot e zăpadă, atât de multă zăpadă, pe stradă, la televizor, pe tavan, peste tot. Și eu vreau să vină vara... Am nevoie de căldură. A fost prea lungă iarna asta. Prea lungă. Nu pot să mă încălzesc. Mă scoate din minți să tremur de frig în permanență, toată iarna, zi după zi, zi după zi, zi după zi! Doamne, ce iarnă grea. Vreau să vină vara... Vreau să vină vara. Vreau să vină vara. Vreau să vină vara. Vreau, vreau, vreau, vreau! Iarna nu poate să fie așa de lungă! Nu poate să fie atât de lungă blestemata asta de iarnă!

[...]

LIUSKA: Te așteptam.

KOLIA: Am venit. Cum am și promis.

LIUSKA: Mulțumesc. Ce faci? Valiunka a început să vorbească.

KOLIA: Știu. Acolo e mereu frig... Ție nu-ți e frică?

LIUSKA: Nu.

KOLIA: Nici mie...Uite cum stăm noi amândoi aici... așezați.

LIUSKA: Mie mi-e groază.

KOLIA: Și mie.

LIUSKA: Ține-mă de mână!

KOLIA: Ține-mă de mână!

LIUSKA: E rece.

KOLIA: E caldă.

LIUSKA: Iartă-mă!

KOLIA: Trecutul e mort și-ngropat.

LIUSKA: M-ai iertat?

KOLIA: Trecutul e mort și-ngropat.

LIUSKA: Ți-e dor de mine?

KOLIA: Da.

LIUSKA: Da?

KOLIA: Da.

LIUSKA: Asta înseamnă că m-ai iertat?

KOLIA: Trecutul e mort și-ngropat. Vino mai des.

LIUSKA: Unde?

KOLIA: Pe la mine. Stau de multe ori în cocina porcilor, pe gard... prind fulgi de zăpadă.

***

Argumentul autorului

La început, piesa a fost scrisă pentru laboratorul de dramaturgie-online „Dramafond”, organizat pe *site-ul livejournal.com* în parteneriat cu DramaTalks. Participanții aveau obligația ca, de-a lungul unei luni și jumătate, să posteze săptămânal pe internet fragmentele scrise. Astfel a apărut primul act al piesei și mi se părea finalizat. Dar nici piesa, nici personajele nu-mi ieșeau din cap și, după câteva luni, am început să scriu actul al doilea, și am făcut asta mai cu seamă pentru personajele secundare, pentru că nu mi se părea că le dezvoltasem suficient.

Pe mine, ca autor, nu mă interesează să scriu despre lucruri despre care știu ceva, ci din contră, să găsesc (să aflu), să înțeleg ceva nou, să trăiesc experiențe noi pe care să le împart cu personajele

mele, căci aici se vede, după părerea mea, munca artistului. O astfel de experiență a devenit pentru mine și această piesă.

Pentru mine, în această piesă este importantă cercetarea aspectelor iubirii: iubirea bărbaților și a femeilor, iubirea maternă, iubirea dintre prieteni. Iubirea care dintr-o adiere lejeră se transformă într-un uragan și distruge totul în calea lui. Și iubirea liniștită, ca o noapte geroasă.

Firește, mulți, văzând violența descrisă în această piesă, pot spune că în ea nu e iubire și nu sunt oameni. Dar pentru mine, în primul rând aceasta este o piesă despre iubire și despre oamenii cei mai simpli, care se aruncă în această iubire cu capul înainte.

Dmitri Bogoslavski

Argumentul regizoarei:

Piesa lui Dmitri Bogoslavski este pentru mine, astăzi, unul dintre cele mai interesante texte dramatice scrise în limba rusă în ultimele două decenii. În această piesă s-au împletit două mari tendințe în dramaturgia contemporană: aspirația către „adevărul vieții”, dur, documentarul, socialul și, în același timp, căutarea propriului limbaj al autorului, metaforicul, convenționalul.

Mi-am dorit să văd în ce măsură *Iubirea la oameni* poate fi adaptată scenei românești. Noi discutăm mereu cu actorii, încercăm să clarificăm ce au în comun tradițiile social-culturale și problemele acestor două țări.

Cred că lucrul cel mai important în această piesă este caracterul ei universal. Iubirea, ura, crima și pedeapsa, incapacitatea de a te rupe din cercul vicios al sărăciei și al violenței – acestea sunt temele înțelese de oameni oriunde în lume și în orice limbă.

Evghenia Berkovici

Argumentul scenografei:

În piesa *Iubirea la oameni*, ne întâlnim cu o lume care amintește mai degrabă nu de lume, ci de groaza htonică înainte de crearea ei. Iadul se dezlănțuie în familiile protagoniștilor, ceea ce nu îi împiedică să fie fericiți și să se lase desfățați de această oroare. Podețe fragile din lemn în loc de drumuri, noroi cleios în loc de pământ sub picioare – așa arată existența personajelor în piesă, cârpele negre și bucățile de cauciuc sunt înfățișarea lor.

În fond, este vorba despre sărăcia, izolarea, disperarea, iubirea și moartea locuitorilor acestui sătuc situat într-o țară din Blocul Estic, care trece printr-o criză agrară permanentă, în perioada postsovietică, adică în zilele noastre.

Ksenia Sorokina

REPERE BIOGRAFICE

AUTORUL

Dmitri Bogoslavski s-a născut la Minsk, în anul 1985. Are studii de regie (în 2005 a absolvit Colegiul Național de Arte, iar în 2010, Academia Națională de Arte din Minsk). Este actor la Teatrul Bieloros de Stat pentru Tineret, dar și regizează. Este unul dintre organizatorii Atelierului Dramatic Alternativ.

A scris prima piesă, *Pionul*, în 2007. În 2008 și 2009, la Centrul Bieloros de Dramaturgie și Regie

au fost montate, în premieră, primele sale piese: *Pionul* și *Măinile mele*. În 2010, la Teatrul *Evstinghei Mironov*, i-a fost montată piesa *Țărmuri străine*, iar în 2011, la Teatrul Bielororus de Stat pentru Tineret a fost pusă în scenă piesa *Inelul magic*. În 2010, piesele *Măinile mele* și *Țărmuri străine* au fost selectate în concursul de dramaturgie „Eurasia”, iar piesa *Frăție* a ajuns pe lista scurtă a concursului de dramaturgie „Premiera.txt 2010” și a primit Premiul Special al Juriului „pentru durerea și furia din prezentarea lumii contemporane”, fiind cuprinsă în laboratorul de spectacole-lectură al Centrului *V.S. Meyerhold* din Moscova.

În 2012, Bogoslavski a intrat pe lista scurtă a concursului de dramaturgie „Eurasia” cu piesa *Și dacă mâine nu există?*, iar piesa *Răsunetul ușor al pașilor care pleacă* a fost printre câștigătoarele Concursului „Liubimovka”. În 2013, a primit Premiul Publicului la Concursul „Noua piesa” al Premiilor Naționale „Masca de Aur” ale Federației Ruse și locul al doilea la Concursul „Eurasia”.

Dmitri Bogoslavski a participat la numeroase concursuri de dramaturgie din toată lumea cu piesele sale, care au primit premii, au fost traduse și montate în diverse teatre (în Minsk, Moscova, Kiev, Varșovia, Ulan-Bator, Novosibirsk, Krasnoiarsk, Kazan etc.).

Piesa *Iubirea la oameni* (2011) este prima piesă în mai multe acte a lui Dmitri Bogoslavski, primul act fiind scris în cadrul laboratorului de dramaturgie online „Dramafonul de toamnă”, organizat pe *site-ul livejournal.com* în parteneriat cu DramaTalks. Piesa a fost publicată în revista *Dramaturgia contemporană* (nr. 4/2011) și tradusă în spaniolă, italiană, polonă, ucraineană și mongolă. A fost, de asemenea, inclusă pe lista scurtă a concursurilor de dramaturgie „Teatrul liber”, „Eurasia”, „Personaje”, „Liubimovka” și a primit Premiul Publicului la votul online al „Concursului concursurilor” al Festivalului și Premiilor Teatrale „Masca de Aur” din 2011.

Piesa *Iubirea la oamenii* a fost montată, în 2012, la Teatrul Academic *V. Maiakoski* din Moscova, în regia lui Nikita Kobelev, și la Teatrul Dramatic *M.I. Lermontov*, din Abakan, în regia lui Evgheni Lanțov, în 2013, la Teatrul de Dramă și Comedie de la Taganka din Moscova, în regia lui Iuri Ardașev, la Teatrul „Cutia neagră” din Ulan-Bator, Mongolia, în regia lui Oleg Iumov, la Teatrul Academic pentru Tineret din Kiev, în regia lui Stas Jirkov, la Teatrul Academic pentru Tineret „Globus” din Novosibirsk, în regia lui Ivan Orlov, la Teatrul Republican al Dramaturgiei Bielorusse din Minsk, în regia Mariei Isaeva, la Teatrul Dramatic Rus *N.A. Bestujev* din Ulan-Ude, în regia lui Pavel Yobnin, iar în 2014, la Teatrul de Stat al Tânărilor Spectator din Kazan, în regia lui Tufan Imamutdinov.

În 2015, Dmitri Bogoslavski a primit Premiul Ministerului Culturii Republicii Belarus pentru profesionalism și activitatea sa artistică și pentru păstrarea și popularizarea tradiției artei teatrale bielorusse.

REGIZOAREA

Evghenia Berkovici s-a născut în Leningrad, în 1985. În 2007, a absolvit Academia de Artă Teatrală din Sankt-Petersburg, cu specializarea producător de teatru. În 2013, a absolvit Școala de Artă Teatrală din Moscova (MHAT), la clasa lui Kiril Serebriannikov, Secția „Regie”.

A semnat regia unor spectacole atât pentru adulți, cât și pentru copii și adolescenți, în multe teatre din Rusia. Printre textele montate se numără: *Ciocârlia* de J. Anouilh (Teatrul de Artă din Moscova *A.P. Cehov*, Moscova), *Gerontofilia* de Vadim Levanov (Centrul de Artă Contemporană „Fabrica de vin”, Moscova), *Frumoasa rusoaică* de V. Erofeev și *Marina* de L. Strizhak (Centrul Gogol,

Moscova), *Câine de pază* de Peer Wittenbols (SamArt, Samara), *Hamlet* de W. Shakespeare (Teatrul Academic de Dramă Sverdlovsk, Ekaterinburg), *Omul care nu muncea* de Iosif Brodski (Memorialul Internațional și Teatrul *Joseph Beuys*, Moscova) și *Pinguinii* de Ulrich Hub (Teatrul Spectatorului Tânăr din Moscova – MTYZ, Moscova).

SCENOGRAFA

Ksenia Sorokina s-a născut în 1986, în orașul Volgograd. A absolvit Colegiul de Arte din Astrahan, specializarea „Pictură”. A studiat la Academia Rusă de Arte Teatrale (RATI-GITIS), la Secția „Scenografie”, și la Institutul de Artă Contemporană din Moscova. Diploma de studii și-a obținut-o de la Institutul de Artă Contemporană, specializarea Arte vizuale. În activitatea sa artistică, Ksenia îmbină participarea activă la expozițiile din Rusia și cele internaționale cu activitatea în teatru în calitate de scenograf și creator de costume.

A participat la Bienala din Veneția în 2013, la Bienala din Moscova în 2014 și a fost laureată a bursei Muzeului de Artă Contemporană din Moscova „Garaj”.

În 2015, a organizat o expoziție personală în muzeu, la Fondazione „Umberto Mastrojanni” din Roma, precum și expoziția individuală la Muzeul lui Vadim Sidur, în Moscova.

Din 2014 până în 2016, a realizat șapte spectacole în teatrele din Rusia, în calitate de scenograf și creator de costume. A participat la câteva laboratoare de teatru în calitate de director de scenă. *Iubirea la oameni* este primul proiect al Kseniei Sorokina, în calitate de scenograf, în afara țării.

Laboratorul de Teatru DENS

Iubirea la oameni este rezultatul unui experiment teatral organizat la Teatrul *Nottara* în vara anului 2016: Laboratorul de Teatru DENS, un mini-festival inițiat de Oleg Loevskiy, regizor și producător de teatru din Rusia. Acest proiect a oferit posibilitatea punerii în scenă a trei spectacole, contra cronometru, în condiții de producție improvizate și și-a propus să îi scoată pe actori din zona de confort, oferindu-le provocarea unui spectacol dens, construit sub presiunea timpului și cu mijloace improvizate. Trei echipe de actori au lucrat intens trei texte contemporane, cu trei regizori străini: *Opt femei* de Robert Thomas, în regia lui Andreas Merz, *Burlaci și burlăcițe* de Hanoch Levin, în regia Alessandrei Giuntini, și *Iubirea de oameni* de Dmitri Bogoslavski, în regia Evgheniei Bergovici.

Oleg Loevskiy, inițiatorul proiectului, este unul dintre cei mai influenți producători de teatru din Rusia, inițiator al unor serii de ateliere și seminarii (desfășurate în Rusia și în lume), destinate, pe de o parte, să promoveze dramaturgia contemporană, iar pe de alta, să formuleze, folosindu-se de creativitatea tinerilor, direcții și spații disruptive în teatrul actual. Este iconoclastic prin vocație, nu doar prin conectare la spiritul vremii. Și-a început cariera sfidând comunismul cu plete de hippie și câștigându-și o reputație ca dramaturg, scenarist, regizor, critic de teatru. Este președinte al Asociației Internaționale a Teatrelor pentru Copii și Tineret, director adjunct al Teatrului pentru Tineret din Ekaterinburg, laureat cu premii de prestigiu, printre care și Premiul Internațional Diaghilev.

„Avem nenumărate motive să fim invidioși. Cel mai frecvent este luxul comunicării; tânjim să cunoaștem personal pe toată lumea și să aflăm tot ce se petrece în teatru. Un astfel de festival ne oferă șansa rară de a-i vedea pe colegii de teatru din locurile cele mai îndepărtate ale Rusiei, alături de cele mai renumite personalități de la noi și din străinătate.” (Oleg Loevskiy)

ACTORII

Dani Popescu a absolvit în 1996 Academia de Teatru și Film din București, la clasa prof. univ. dr. Florin Zamfirescu. Debutul său a fost marcat de două personaje din universul dramatic al lui A.P. Cehov: Lopahin din *Livada de vișini* și Tihon din *La drumul mare*, ambele realizate pe scena Studioului Casandra, în regia profesorului său. În anul absolvirii este angajat la Teatrul Dramatic *Sică Alexandrescu* din Brașov și, doi ani mai târziu, în 1998, devine membrul trupei artistice a Teatrului *Nottara*. Aici a continuat colaborarea (începută încă din timpul studiilor) cu regizoarea Alice Barb, în spectacolele: *Doamna nevăzută* de Calderon de la Barca și *Oscar*, după Claude Magnier. De asemenea, a lucrat și cu alte nume importante ale regiei românești de teatru: Vlad Mugur, Alexandru Dabija, Mircea Cornișteanu, Vlad Massaci, Diana Lupescu, Mihai Lungeanu, Horațiu Mălăele, Alexandru Repan.

Ada Navrot a absolvit, în 1995, Secția „Actorie” din cadrul Academiei de Teatru și Film (actualul UNATC I.L. Caragiale), la clasa prof. univ. dr. Sanda Manu. Inițial, a fost angajată a Teatrului Mundi, dar încă din 1998 este actriță a Teatrului *Nottara*, unde a jucat nenumărate roluri, precum: Fiokla Ivanovna din *Căsătoria* de N.V. Gogol, în regia lui Gavriil Pinte (1998), Didina Mazu din *D’ale carnavalului* de I.L. Caragiale, în regia lui Horațiu Mălăele (1999), Colombina în *Doi gemeni venețieni* de Carlo Goldoni, în regia lui Vlad Mugur (2000), Tânăra Doamnă în *Hora iubirilor* de Arthur Schnitzler, în regia lui Felix Alexa (2002), Ladoyska în *Jocul dragostei și al morții* de Romain Rolland, în regia lui Lucian Giurghescu (2003).

Anca Bejenaru este absolventă a Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică (1978), la clasa profesorilor Octavian Cotescu și Ovidiu Schumacher. Încă din primii ani ai carierei artistice, începând cu anul 1979, a jucat în spectacole importante ale Teatrului *Nottara*, dintre care amintim: *Trăsura la scară* de Mihai Ispirescu, regia: Dan Micu (1983), *Cum vă place* de W. Shakespeare, în regia aceluiași Dan Micu (1985), *Concurs de împrejurări* de Adrian Dohotaru, regia: Nicolae Scarlat (1986), *Într-o dimineață* de Mihai Ispirescu, regia: Dan Micu (1988), *Henric al IV-lea* de Luigi Pirandello, regia: Dominic Dembinski (1990), *Ospățul lui Balthazar* de Benjamin Fundoianu, regia: Alexandru Dabija (1991), *Revizorul* de N.V. Gogol, regia: Mircea Cornișteanu (1995), *Orfanul Zhao* de Ji Jun Xiang, regia: Alexandru Dabija (1998), *Sărbători fericite* de Jean Poiret, regia: Petre Bokor (2002).

Ion Grosu este absolvent al Academiei de Teatru și Film, Secția „Actorie”, clasa profesor Sanda Manu, promoția 1995. Pe parcursul anilor de studiu a jucat roluri precum Lomov în *Cerere în căsătorie* de A.P. Cehov, Richard al III-lea, în piesa omonimă de William Shakespeare, Catindatul și Crăcănel în *D’ale carnavalului* de I.L. Caragiale. De-a lungul timpului, a lucrat cu regizori

precum: Alexandru Tocilescu și Sorana Coroamă-Stanca (la *Theatrum Mundi*) sau Petre Bokor, Alexandru Dabija, Alice Barb, Diana Lupescu, Ada Lupu. La Teatrul *Nottara* joacă încă din 2001. Are roluri principale în spectacolele: *Scandal la operă* de Ken Ludwig, în regia lui Petre Bokor și *Aniversarea* de Thomas Vinterberg și Mogens Rukov, în regia lui Vlad Massaci – spectacol care, în toamna anului 2011, a fost aclamat în cadrul turneului de la Barbican Center din Londra – și *Roman teatral*, dramatizare după opera lui Mihail Bulgakov, în regia aceluiași Vlad Massaci.

Anda Caropol a absolvit în anul 1960 Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, București, specializarea Arta actorului, la clasa profesorului A. Pop Marțian. Din anul 1964, Anda Caropol începe să apară pe afișele Teatrului *Nottara*: *Sonet pentru o păpușă* de Sergiu Fărcășan, regia: Lucian Giurchescu (1964); *Au fost odată două orfeline* de Adolphe Philippe d’Ennery, regia: Sanda Manu (1966); *Henric al IV-lea* de Luigi Pirandello, regia: Lucian Giurchescu (1966); *Patimi* de Paul Everac, regia: Sorana Coroamă-Stanca (1967); *Petru Rareș* de Horia Lovinescu, regia: Sorana Coroamă-Stanca (1967). De-a lungul celor peste 50 de ani de teatru petrecuți pe scena Teatrului *Nottara*, Anda Caropol a lucrat cu regizori importanți la spectacole de referință, precum *O casă onorabilă* de Horia Lovinescu, regia: Lucian Giurchescu (1968); *O lună la țară* de Ivan Sergheevici Turgheniev, regia: George Rafael (1970); *Bărbați fără neveste* de Neil Simon, regia: George Rafael (1970); *Și eu am fost în Arcadia* de Horia Lovinescu, regia: Dan Nasta (1971); *Bună seara, Domnule Wilde!*, după Oscar Wilde, adaptare de Eugen Mirea, regia: Alexandru Bocăneț (1971); *Hamlet* de William Shakespeare, regia: Dinu Cernescu (1974); *Ultima oră* de Mihail Sebastian, regia: Valeriu Moisescu (1975); *Noi, subsemnații* de Alexandr Ghelman, regia: Dan Micu (1980); *Henric al IV-lea* de Luigi Pirandello, regia: Dominic Dembinski (1990);

Sorin Cocis a absolvit în anul 1992 Academia de Teatru și Film din București, la clasa profesor Florin Zamfirescu. Angajat din 1991 în trupa Teatrului *Nottara*, actorul Sorin Cocis și-a câștigat un loc distinct printre colegii săi. Fișa sa de creație cuprinde roluri importante, în montări ale unor valoroși directori de scenă. Amintim, selectiv, câteva dintre acestea: Pașa din *Șantaj* de Ludmila Razumovskaia, regia Dominic Dembinski (1992), Etienne din spectacolul lui Horațiu Mălăele, *Puricele* de G. Feydeau (1993), Valere, în *Avarul* de Molière, regia Mircea Cornișteanu (1994), Lomov, în *Cerere în căsătorie* de A.P. Cehov (1997) și Padkalesin, în *Căsătoria* de Nikolai Gogol (1998), ambele în regia lui Gavriil Pinte, Lubin din *Soțul Păcălit* de Molière, regia Mircea Cornișteanu (2000), George Dinu, în *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu, regia Dinu Cernescu (2002).

Sorina Ștefănescu este absolventă a Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, Facultatea de Teatru, specializarea actorie, clasa profesoarei Adriana Popovici (2008). Și-a dorit să facă teatru pentru a „trăi mai multe vieți într-una singură”, o interesează schimbările, transformările, căutările, tot ceea ce te face să descoperi și să mergi mai departe cu noi întrebări. Primul rol pe scena unui teatru profesionist a fost „Maria Efimovna Grekova”, în *Platonov* de A.P. Cehov (autorul ei preferat), regia: Liviu Lucaci, UNATC și Teatrul Foarte Mic, 2008, un spectacol „de suflet”, laborator, pe care încă îl consideră un reper în cariera sa. A urmat, în același an, rolul Asistenta lui Straforel, în *Romanțioșii* de Edmond Rostand, regia: Alexandu Mâzgăreanu, spectacol care s-a jucat la Teatrul de Comedie, la Teatrul *Nottara* precum și într-un mini-turneu, în Austria și Germania.

Vlad Trifaș (n. 29.07.1989, Buzău) a absolvit Liceul de Artă „Margareta Sterian”, Buzău, unde a obținut și atestatul de Cursuri de specializare în arta actorului, în 2009. A urmat cursurile Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale* din București (2009-2012), secția Actorie de teatru și film (la clasa prof. Paul Chiribuță și Olga Delia Mateescu), continuate cu un masterat în pedagogie teatrală, în cadrul aceleiași universități (2012-2014). Printre rolurile sale cele mai importante se numără cele din spectacolele *O poveste foarte simplă* de Maria Lado, în regia lui Ljupcho Gyorgievski (Teatrul Nottara), *Suflete Tari* de Camil Petrescu, în regia lui Paul Chiribuță (Teatrul George Ciprian), *Doi nepoți și o moștenire* de Ana Odagiu (Teatrul Roșu), *O femeie împărțită la doi* de Ana Odagiu, regia Vlad Trifaș (Teatrul Roșu), *Zbor deasupra unui cuib de cuci* de Ken Kesey, regia Olga Delia Mateescu, Teatrul de Comedie, București, *Nunta însângerată* de Federico Garcia Lorca, regia Paul Chiribuță (Teatrul de Comedie, București), *Primăvara la Roma, a doamnei Stone*, dramatizare de Martin Sherman după romanul omonim a lui Tennessee Williams, regia Liana Ceterchi, Teatrul Mic, București, *Purificare* de Petr Zelenka, regia Alexandru Măzgăreanu, Teatrul Național București.

Carmen Lopăzan a absolvit cursurile Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale* din București în 2002 și a avut roluri variate, atât în teatru (*Ultimul Spectacol* de Cătălin Rotaru, regia: Cătălin Rotaru, *Și caii se împușcă, nu-i așa?* de Horace McCoy, regia: Chris Simion, *Treapta a noua* de Thomas Ziegler, regia: Adriana Popovici, *Anna Karenina* de Tolstoi, regia: Sandu Vasilache), cât și în film (*Camelia*, regia: Marian Crișan, *Marți după Crăciun*”, Regia: Radu Muntean, *La urgență*, regia: Andrei Zincă).

Imagini din spectacol și programarea reprezentațiilor: www.nottara.ro

Persoană de contact:

Paula Varga

Marketing și Comunicare

Teatrul Nottara

e-mail: paula.varga@nottara.ro

marketing@nottara.ro